

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 4

Utgitt 4 februar

1937

Telegram fra Fiskeridirektøren.

18 janr.

Med handelsdepartementets bemyndigelse og i medhold av lov av 6 juli 1933 og kongelig resolusjon av 28 juli samme år har Fiskeridirektøren 18 januar d. å. utferdiget følgende bestemmelse vedrørende ferskfiskeeksporten til Storbritannia:

Fra tirsdag 19 januar 1937 klokken 24 og inntil videre er det forbudt å utføre til Storbritannia kveite under 1,5 kg med hode og større enn 40 kg uten hode. All kveite som veier over 30 kg med hode tillates kun utført i kappet (hode-løs) stand. Kveite som nærværende forbud omfatter og som på avsendelsesstedene er pakket for Storbritannia før nevnte tidspunkt og sendes fra pakningsstedet med første skibs-leilighet, vil bli tillatt utført.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

23 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 sadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Rømedal herredstyre, Hedmark fylke, i møte 14 desember 1936 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 februar d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregår skal på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8.

Utsalgssteder beliggende innen en avstand av 1 km fra Ilseng jernbanestasjon kan åpne kl. 7,30.

§ 2. Søn- og helligdager samt 1 mai og 17 mai holdes utsalgsstedene helt lukket. Nyttårs-, påske-, pinse- og julaften lukkes kl. 15.

§ 3. Efter de i vedtekten fastsatte lukningstider må ingen kunder slippes inn. Det er tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstiden.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, nr. 2.

23 janr.

Skriv fra Socialdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Surnadal heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 12 desember 1936 um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 1 mars d. å. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

- A. Utsalsstader for varor skal med nedannemnde undantak på kvardagar i tidi frå og med 10 juli til og med 31 august vera stengde frå kl. 21 til kl. 9 og på kvardagar i resten av året frå kl. 19 til kl. 9.

På dagar fyre sun- og helgedagar stengjast kl. 18. Påskeaftan, pinseaftan, jolaftan og nyttårsaftan stengjast dog kl. 15.

1 mai og 17 mai stengjast kl. 12.

- B. På sun- og helgedagar haldast heilt stengt.

§ 2. I stengjinstidi må kunder ikkje sleppast inn. Det er likevel høve til etter stengjingstid å ekspedera kunder som er komne inn fyre stengjinstid.

§ 3. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lovi. Jfr. straffelovas § 339, 2.

23 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til §§ 94 og 144 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Fredrikstad bystyre i møte 16 desember 1936 vedtatte vedtekter for innredning og drift av heiseanlegg i Fredrikstad, samt regulativ for den betaling som tilkommer bykassen for besiktigelse m. v.

De approberte vedtekter som, bortsett fra en mindre endring av § 34, er i overensstemmende med bystyrets vedtak, lyder så:

A. Vedtekter.**I. De under vedtektene hørende anlegg.**

§ 1. Ved heis i nærværende vedtekter forståes sådanne i eller utenpå bygninger anbragte løfteinnretninger:

1. Som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styrringer (anordning titel III).
2. Hvor lasten direkte er ophengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellem to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (anordning titel IV § 27).

3. Undtatt fra disse bestemmelser er kraner av enhver art, 23 janr. løpekatter og hengebaner, såfremt de er anbragt i det fri eller er bestemt for transport av varer eller arbeidsstykker innen en og samme etasje, transportbånd, bevegelige traper, brev og protokollheiser og lignende under 10 kg bæreevne og med ikke større sjakttverrsnitt enn $0,05 \text{ m}^2$, samt provisoriske anlegg som taljer, stillasheiser, senkeinnretninger i teatre (sceneheiser) og lignende.
4. For heiser av særlig konstruksjon eller til særlig bruk kan bygningsrådet tillate avvikelser fra disse vedtekter.

II. Klasseinndeling.

§ 2. Heiseanlegg, som disse bestemmelser finner anvendelse på, inndeles i følgende 4 klasser med underavdelinger:

a. Småheiser, d. v. s. heiser med høist 100 kg bæreevne:

1. Med heisestol ført i faste styringer og som ikke kan betredes med ikke mere enn $1,00 \text{ m}^2$ sjakttverrsnitt og med heisstol og åpninger i sjaktveggen av ikke større høide enn 1 meter.
2. Uten heisstol (wincher, jfr. § 27).
3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 26).

b. Rene vareheiser, d. v. s. heiser uten personbefordring og over 100 kg bæreevne:

1. Med heisstol ført i faste styringer.
2. Uten heisstol (wincher, § 27).
3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 26).

c. Vareheiser med personbefordring:

1. Med fører.
2. Automatiske (uten fører).

d. Personheiser:

1. Med fører.
2. Automatiske (uten fører).
3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 26).
4. Med kombinert manøversystem, drevet vekselvis med fører og automatisk.

III. Anordning, konstruksjon og materiale m. v.

§ 3. Almindelige bestemmelser. Opstilling.

1. Heis med dertil hørende maskineri og sjaktinnhegning m. v. skal være forarbeidet av fullt solid materiale og ha en under alle driftsforhold tilstrekkelig styrke. Heiseleverandøren hefter ved sin underskrift på den i § 30 omhandlede anmeldelse for at heiser med tilbehør i enhver henseende oppfyller bestemmelsene.

Foruten de i det følgende gitte vedtekter skal et anlegg

23 janr.

tilfredsstille de fordringer, som av de stedlige myndigheter stilles i henhold til den til enhver tid gjeldende bygnings- og brandlovgivning.

Elektrisk drevne eller belyste heiseanlegg skal derhos opfylle bestemmelser i den til enhver tid gjeldende elektrisitetslovgivning samt de i henhold til denne utferdige forskrifter.

2. Enhver heis skal tydelig og holdbart være merket med fabrikantens navn samt fabrikasjonsnummer.
3. Heiser skal kun oppstilles inne i bygninger (§ 4), i trappehus, såfremt lysforholdene tillater det, på bygningers yttermur eller i lysgårder med grunnmurte vegger, såfremt den i bygningslovens foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke innskrenkes (§ 5).

§ 4. Heiseanlegg inne i bygninger, sjakter og sjaktvegger.

1. Heiser, som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anlegges i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må være omgitt av ildfaste vegger, som kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisstol, føringer, elektriske ledninger og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinnger, motvekker, drivcylinder etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må sjakten ikke benyttes. Dog kan oplegning av elektriske ledninger og vannrør, som ikke hører heisen til, undtagelsesvis kunne tillates, når disse driftsmessig sett ikke fordrer noe tilsyn eller på annen måte er til gene for heisens anlegg og drift.

Alle heissjakter som er støpt eller muret skal innvendig pusses eller påstrykes et støvbindende middel.

2. Ildfaste sjaktvegger skal være utført av minst 1 stens mur, 10 cm jernbetong eller hermed jevn godt og av bygningschefen godkjent materiale.

Anvendes glass i sjaktvegger og heisstoler, må dettes tykkelse stå i forhold til flatens størrelse og under ingen omstendigheter være under 5 mm. Glasset må for øvrig tilfredsstille bestemmelsene i § 6, punkt 2.

3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m over takflaten. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

Hvis der ellers intet avtrekk er skal sjakten i den øvre ende forsynes med en utluftningsåpning med et minimumstverrsnitt av 1 dm² ført ut i det fri.

4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt: 23 janr.
 - a. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b. Heiser som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
 - c. Småheiser (§ 2 a) som i privathus kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, hvor brandchefen finner det ubetenkelig. Heiseanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til f. eks. lagerlokaler og lignende kan av bygningsrådet tillates uten ildfaste vegger.
5. Gjennembrytning av gulv utenfor heissjakten, eller heisbanen for motveker, tau, styreinnretninger eller lignende er kun tillatt, når der mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste eller ildsikre mantler i hele etasjehøiden, løpende fra gulv til overkant gulv. Dog kan igangsetningsmekanismer og lignende tillates ført gjennom gulver utenfor sjakten når gjennomføringen utføres mest mulig som tette sluttende rør som ender minst 0,5 m under gulv (tak).

§ 5. Heiseanlegg i lysgårder og på bygningers yttermurer.

1. Forsåvidt heiser ikke er begrenset direkte av lysgårdens vegger eller bygningens yttervegger, skal de ved gårdsplassen omgis av et gitter, minst 2,10 m høit, og for øvrig som i § 7 foreskrevet, omfattende heisebanen og motvektssbanen, samt heisens bevegelige deler for øvrig.
2. Føringer, beskyttelsestak og lignende med bygningen fast forbundne deler skal være av ikke brennbart materiale. For fanginnretningen tillates dog føringen beklædd med tre.

§ 6. Lysåpninger i sjaktvegger.

1. Lysåpninger i sjaktveggen skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
2. Lysåpninger, som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 7 mm tykt ildsikkert glass i faste ildsikre rammer.

Det samlede areal av lysåpningene i sjakter hvor ildfaste vegger fordres må i en etasje ikke overskride 1/10 av sjaktarealet.

§ 7. Innhegning av heisbaner.

1. Ved heiser inne i bygninger, ved hvilke ildfast innbygning av heisbanen ikke fordres (§ 4, passus 4) skal inn-

23 janr. hegning skje på annen betryggende måte i hele heishøiden (jfr. punkt 3).

2. Ved heiser utenpå bygninger skal innhegningen være av minst 2,10 m høide (jfr. punkt 3).

3. Innhegninger skal være av ikke brennbart materiale, undtagen for de i § 4, passus 4 c nevnte småheiser.

Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, skal avstanden mellom innhegningen og stol eller motvekt være minst 50 mm og maskevidden ikke være over 15 mm.

Er avstanden større enn 50 mm, kan en maskevidde av 25 mm tillates.

Tråddykkelsen må være minst 1,5 mm.

Består den av trådglass, splintfritt glass eller speilglass skal glasset ha en tykkelse av minst 5—6 mm og være solid innfattet (ikke blyinnfatning) i jern eller metall.

§ 8. Dører i sjaktvegger og i innhegninger.

1. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger eller innhegninger skal være forsynt med dører, som ikke kan slå inn i heisbanen. Den fri døråpning må ikke ha større bredde enn heisstolen.

2. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, skal være utført ildsikre, overensstemmende med brandstyrets forskrifter. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.

3. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstille de for innhegninger gjeldende bestemmelser (§ 7). Herfra kan bygningsrådet under særlige omstendigheter tilstede avvikelser.

Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellom dør og karm (til eksempel ved låser med elektriske dørkontakter) skal dørene, såfremt de er av tre, beslås med 1 mm tykt jernblikk på den mot sjakten vendende side.

4. Dørkarmer skal være av solid profiljern og godt forankret til sjaktvegg eller innhegning.

§ 9. Heisstoler. Føringer.

1. Ved vareheiser (§ 2 b), hvor heisbanen ikke i dens hele utstrekning er omgitt av vegger eller annen innhegning, skal heisstolen forsynes med vegger eller gitter, således at varene ikke kan falle ut. Ved benyttelse av traller eller vogner må der for disse være anbragt en stengeinnretning.

2. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisstolen på alle sider være omgitt av vegger eller dører (undtagelser se passus 5) og oven-til solid avdekket, så at de i heisstolen værende personer

ikke kan skades under heisstolens fart eller ved nedfaldende gjenstander. Heisstoler for personheiser (kl. d) skal være forsynt med ventilasjonsåpninger oventil.

3. Veggene i heisstolen må være av tilstrekkelig stivhet og såfremt de ikke er tette, bestå av gitter eller lignende med en maskevidde av ikke over 15 mm i firkant.
 4. Heisstolens dører skal ikke slå utad. Anvendelse av sammenskyvbare gitterdører er tillatt, når åpningen mellom stavene ikke overskrider 80 mm.
 5. Ved vareheiser med personbefordring med fører (§ 2 c) med hastighet under 0,5 m pr. sek. kan døren sløifes, når inngangsåpningen for heisstolen vender mot en lukket sjaktvegg, som ikke har fremspring eller fordypninger større enn 5 mm, og som ikke på noe punkt er mere enn høist 5 cm fjernet fra heisstolen.
 6. Avstanden mellom heisstolens gulv og sjaktvegg (innhegning) skal ved inngangsdørene ikke overstige 5 cm. Avstanden mellom kupédør, sjaktvegg og sjaktdører må ikke på noe punkt av heisbanen overstige 15 cm.
 7. Heisstoler (kupéer) og motvekter skal føres i faste styringer således anordnet at de ikke kan forlate sine baner.
- § 10. Etasjeviser. Allarmklokke.

1. Enhver heis i lukket sjakt og som har flere enn 2 stoppesteder skal forsynes med en anordning, som til enhver tid viser hvor heisstolen (kupéen) befinner sig.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet at signal ved behov kan gis fra heisstolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted. Klokken skal være merket med «Signal fra heisen» og knappen i stolen med «Alarm». Denne må skille sig tydelig ut fra trykknappene for etasjene og være plassert over disse.

§ 11. Grensene for stolens laveste og høieste stilling. Grensebryter.

1. Grensene for høieste og laveste stilling av heisstoler skal fastsettes således, at de med alle sine deler skal kunne bevege sig en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sek., dog minst 0,3 m over den høieste og under den laveste stilling, der stolen skal stanse. Hvis heisen automatisk slår av til lavere fart ved topp- og bunnstilling, gjelder i dette tilfelle den halve hastighet.
2. Enhver heis skal være forsynt med 2 av hinannen uavhengige apparater, der bringer heisen til å stanse når disse grenser er nådd. Apparatene skal være således konstruert, at de virker som den ordinære pådragningsinnretning.

23 janr. Minst et av disse apparater skal virke uavhengig av denne.

Ved elektrisk drevne heiser skal den ene grensebryter tvangsmessig bryte hovedstrømmen for begge bevegel-
sesretninger.

3. Ovenstående bestemmelser (1 og 2) gjelder ikke heiser drevet med håndkraft.

§ 12. Låser og dørsperremekanismer. Dørkontakter.

Ved alle heiser — undtagen småheiser som beveges ved håndkraft (§ 2 a) — skal der treffes sådanne anordninger:

1. At dør eller grinn til heissjakt (heisbane) ikke skal kunne åpnes med mindre heisstolens gulv er i noenlunde jevnhøide med gulvet ved døråpningen.
2. At heisstol (kupé) ikke skal kunne settes i bevegelse ved den ordinære igangsetningsmekanisme med mindre alle sjaktdører er lukket eller låst.

For de enkelte klasser av heiser gjelder dessuten følgende bestemmelser:

3. For automatiske personheiser i lukket sjakt med tette dører (dører med ikke større lysåpning enn 1 dm² regnes for tette) skal der til oppfyllelse av bestemmelsen i punkt 1 anordnes 2 av hinannen uavhengige automatiske stengemekanismer. Dette gjelder dog ikke heiser hvor igangsetning ikke kan skje før samtlige dører er forriglet (centralforrigling) og heiser med tvangsmessig forrigling.

For automatiske personheiser hvor dobbelte stengemekanismer ikke fordres og for automatiske vare- og personheiser skal låsene være forsynt med dobbelte fjærer eller med vekt og fjær.

4. Ved heiser som betjenes ved fører (kl.c.p.l. og kl. d.p.l.) skal dessuten sjaktdørene fra den utvendige side kun la sig åpne med en særskilt hos føreren beroende nøkkel.

Ved kombinerte heiser — heiser som vekselvis benyttes som automatiske eller med fører (§ 2 d.p.4. og § 18 p. 7.) — gjelder denne bestemmelse ikke, såfremt sjaktdører eller låser er således innrettet at de ikke kan åpnes med mindre heisen er stanset foran døren.

5. Automatiske heiser (trykknapp-heiser) skal oieblikkelig stoppe om en dør eller lås blir åpnet under fart. Dette gjelder også om stol og kupedører åpnes.
6. Ved heiser av klasse b og automatiske heiser av klasse c og d må kun anvendes dørkontakter med tvangsmessig brytning av strømmen. Ved dobbeltdører kan en kontakt tillates når dørene både hver for sig og begge i forening virker på kontakten.

Denne bestemmelse ansees kun opfylt når den ene 23 janr. del av kontakten sitter på karmen og den annen på døren (dørene) eller på et i forbindelse med denne (disse) fast og sikkert forbundet ledd som ikke på noen måte kan bevegges og bevirke kontaktsforbindelse uten at døren (dørene) er lukket.

Kontakter som sitter på dørkarmene må være således konstruert, plasert og beskyttet at de kun kan kortsluttes med et særskilt formet ledende stykke av metall (støpsel).

7. Vareheiser med personbefordring (klasse c) og personheiser (kl. d) skal være forsynt med dører i heisstol (kupe) således innrettet at heisen ikke kan settes igang med mindre dørene er lukket.

Ved vareheiser med personbefordring (c) som tilfredsstiller kravet til avstand mellom stol og sjaktvegg og glatt sjaktvegg (se 9, p. 5) og med hastighet ikke over 0,5 m pr. sek. gjelder denne bestemmelse ikke.

§ 13. Bevegelseshastigheten og apparater til begrensnings av denne.

1. Den største tillatte bevegelseshastighet for personheiser med fører (klasse d. 1.) er 1,50 m og for automatiske heiser med personbefordring (klasse c 2 og d 2) — 0,7 m pr. sek. For alle andre heiser er den 1,0 m pr. sek.
2. For heishøider over 20 m kan bygningsrådet dispensere fra bestemmelsen i punkt 1.
3. Heisens drivmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,3 m pr. sek. Disse apparater skal virke uavhengig av den almindelige bremseinnretning og tillike virke, om drivkraften for en tid blir vekk. Ved heiser med remdrift skal heisstolen stanse eller høist bevege sig op eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

§ 14. Belastning. Gulvflate i kupé.

1. Den største tillatelige belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.
2. På hver sjaktdør samt i stol (kupé) skal denne belastning tydelig angis (se § 22).

Ved personheiser regnes vekten av en person = 80 kg.

3. Heisstolens (kupéens) gulvflate skal for personheiser ikke overstige 0,75 m² for høist 2 personer og for flere enn 2 personer 0,30 m² for hver person.

23 janr. § 15. Sikkerhetsinnretninger for hengende heissoler. Fanginnretning og regulator.

1. Heisstoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som 1. og § 17) skal forsynes med:

a. En sikker bremse eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er ophengt, at stolen ved brudd på ett eller alle tau eller ved en nevneverdig forlengelse av nogen av dem straks fastklemmer stolen i styringene (føringerne).

For småheiser (klasse a) på 10 kg belastning eller derunder gjelder denne bestemmelse ikke.

b. Heiser med hastighet fra 1,0 til 1,5 m pr. sek. skal være forsynt med fjærende anordning (oljedempet) under stol (kupé) for å minske støtet under fangning. Ved hastigheter over 1,5 m pr. sek. skal glidende fanginnretning anvendes.

c. Heiser med personbefordring (§ 2 c og d) skal til- like forsynes med en hastighetsregulator således forbundet med fangapparatet, at stolen fastklemmes i føringerne, innen hastigheten for den nedadgående heisstol har overskredet den for heisen bestemte med 0,3 m pr. sek.

Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke så- danne konstruksjoner av fangapparater, der i sig selv oppfyller bestemmelsen om fangning ved over- skridelsen av forannevnte hastighetsgrenser.

2. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen be- stemte største hastighet for den nedadgående heisstol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, efterat den er falt høist 250 mm eller efterat hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,3 m pr. sek.

Såfremt stolens vekt direkte er utbalansert ved en motvekt, kan der ved en samlet last av 3 tonn eller mer fritas for frigjørelse for denne motvekt under fang- prøvene.

Stoler med hastighetsbremse må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 13 med tillegg av 0,3 m pr sek.

Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme ved, at varer eller lignende kommer i berøring med dem. De må lett kunne efter- sees og innstilles.

For drivskiveheiser kan fangprøve foregå ved hjelp av hastighetsregulatoren.

§ 16. Stopning ved slakke tau.

23 janr.

1. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for opvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke.
2. Tromlen (valsen) skal være forsynt med spor for tauene.
3. Ved drivskiveheiser skal maskinen automatisk stoppe når fangapparatet trer i virksomhet.

§ 17. Heiser med direkte bærende stempel.

1. Ved heiser, som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellom stempel og heisstol være således fast og sikkert utført, at heisstolen under ingen omstendighet ved en eller annen anbragt motvekt kan bli løftet av.
2. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelcyllinderen anbringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsledningen forhindrer heisstolen i å falle nedad med større hastighet enn tillatt. Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjennelse på den måte, at heisstolen i sin høieste stilling belastes til maksimumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

§ 18. Manøverapparater.

1. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang så vel som på et hvilket som helst punkt ellers i kjørehøiden.

For trykknappheis skal anordnes særskilt stoppknapp, plassert i heisstol (kupé) for heiser av klassene c og d og utvendig ved hver sjaktdør for heiser av klasse b.

2. Vareheiser (§ 2 b) og småheiser (§ 2 a) over 20 kg belastning skal utelukkende manøvreres fra sjaktens (heisbanens) utvendige side.
3. Vareheiser med fører (§ 2 c, punkt 1) skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningsrådet i spesielle tilfeller og på særlige betingelser tilstede avvikelser.
4. Automatiske vare- og personheiser (§ 2 c, punkt 2) med hastighet av 0,5 m eller mere skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstolen.

Heiser under denne hastighet kan anordnes med utvendig og innvendig manøverapparat, når disse er gjort således avhengig av hinannen, at en innledet bevegelse innvendig-fra ikke kan forstyrres utvendig-fra og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stillstand.

- 23 janr. 5. Personheis med fører (§ 2 d, punkt 1) skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstol (kupé).
6. Automatiske personheiser (§ 2 d, punkt 2) kan på betingelser som ovenfor under punkt 4 annet avsnitt nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når disse er utført således at den utvendige ikke kan benyttes sålenge heisstolen er optatt.
7. Heiser med kombinert manøversystem (§ 2 d, punkt 4), hvor manøvrering skjer vekselvis med håndspak eller ratt og automatisk med trykkknapper, kan på betingelser som i § 12, punkt 4 nevnt tillates når systemene er således koblet at trykknappsystemet automatisk kobles ut når det første tas i bruk eller således at de to systemer ikke kan benyttes samtidig.

8. For anordning av automatisk manøvrering (trykknappheis) i større forretningskomplekser, hoteller og lignende må bygningsrådets tillatelse innhentes.

§ 19. Tau. Bærende delers påkjenning.

1. Ved alle heiser, undtagen småheiser, hvor drivmaskineriet er forsynt med trommel for opvikling av bæremidlene, skal heisstoler og motvekter være ophengt i minst 2 bæremidler (tau, kjettinger, gurter eller lignende).

Ved vareheiser på høist 400 kg og med ikke større kjørehøide enn 3,5 m kan et tau for stol og motvekt tillates anvendt.

Ved drivskiveheiser med personbefordring (klasse c og d) skal stol og motvekt være ophengt i minst 4 tau og ved vareheiser og småheiser i minst 2.

Friksjon mellom tau og drivskive skal være så stor at heisen skal kunne bære 50 pct. overbelastning uten glidning på drivskiven. Anleggsvinkelen for tauene på drivskiven må ikke være under 135 gr.

2. Bæremidlene skal være særskilt og således befestiget at belastningen fordeler sig likt på hver av dem.

3. Anvendes ståltrådttau, skal, om halvparten av dem blir ubelastede, den annen halvpart bære den samlede belastning (stol + last eller motvekt alene) med:

5 dobbelt sikkerhet ved trommelheiser og

7 —»— —»— drivskiveheiser.

Ved rene vareheiser for høist 400 kg, hvor kun 1 tau tillates anvendt for stol og motvekt, skal dette bære med minst 5 dobbelt sikkerhet.

Er stolen direkte utbalansert ved en motvekt, fra-trekkes denne vekt i beregningen.

Mindre taudiameter enn 11 mm tillates ikke anvendt for heiser av klasse b, c og d.

For beregning av sikkerheter gjelder følgende formel: 23 janr.

$$k = i \cdot \frac{P}{\pi \cdot d^2} + \frac{600000 D}{4} + 100 (n + 2 v).$$

I denne formel er:

k = tauets påkjenning i kg pr. cm².

P = den for heisen tillatte største belastning + heisstolens vekt i kg.

i = tauets trådtall.

d = trådenes diameter i cm.

Er der forskjellige tråddiameter, tas middeltallet av disse.

D = minste skivediameter i cm. For tau med ens tråddiameter må minste skivediameter ikke være mindre enn 800 ganger tråddiameteren. For tau med forskjellig tråddiameter må skivediameteren være minst 600 ganger midlere tråddiameter (kjernetråden medregnet).

n = antall ledeskiver, hvorover et punkt av tauet passerer, trommel medregnet.

v = heisens hastighet i m pr. sek.

Ståltau med større bruddstyrke enn 140 kg pr. kv.mm tillates ikke anvendt. Anvendes kjettinger, tas ikke hensyn til bøyingspåkjenningen.

4. For de benyttede tau eller kjettinger kan prøvecertifikat fra fabrikanten forlanges fremlagt.

Ved tauets forbindelse med stol og motvekt skal enten anvendes spleis med en klemme (jekselklemme), en knute med 2 klemmer eller taulås.

5. Bjelker, aksler og bærende eller konstruktive deler skal i henhold til beregning i regelen ikke påkjennes mer enn 1/8 av materialets bruddstyrke ved rolig belastning og 1/10 ved varierende belastninger.

§ 20. Motvekker.

1. Alle motvekker skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge sig op, slingre ut eller forårsake skader ved å falle ned.

Føringene må oventil og nedentil være således anordnet at motvekten ikke kan forlate disse under driften.

2. Innhegning skal tilfredsstille de for heisbaner gjeldende bestemmelser.
3. Innhegning av motvekker inne i sjakter er ikke påkrevet med mindre motvekten tilhører en annen heis, i hvilket tilfelle den må gis tilstrekkelig beskyttelse på den mot heisstolen (kupéen) vendende side.

23 janr. § 21. Drivmaskiner og andre bevegelige deler.

1. Drivmaskinen skal være beliggende i særskilt og avlåst rum eller være således beskyttet at uvedkommende ikke får adgang til det. Der må være bekvem adkomst til 3 av maskineriets sider og til de forskjellige apparater. Rummet skal ha en midlere høide av 1,8 m.

Er drivkraften elektrisk, skal maskinrummets gulv, vegger og tak være utført ildfast eller være bekledd med 2,5 cm rabbitz eller hermed jevngodt ildsikkert materiale.

Maskinrummet skal gis ventilasjon ut i det fri og være såvidt mulig røkfritt adskilt fra heissjakten.

Døren til rummet skal være utført ildsikker og selv-lukkende overensstemmende med brandstyrets forskrifter og være merket med «heismaskin» eller lignende.

Maskinrummet skal holdes rent og må ikke tjene til oplagssted for gjenstander av noget slag.

2. Apparat for avstengning av drivkraften skal forefinnes i maskinrummet og skal være plassert nærmest mulig inngangsdøren.

3. Drivmaskineriet skal være således konstruert:

At det straks stopper om drivkraften ophører å virke (sammenlign § 13, punkt 3) eller om manøverapparater blir slått av.

At manøverapparatet ved strøbrudd må føres tilbake til nullstilling, innen ny strøm kan tilføres motoren.

4. Maskinens bremseinnretning skal enten være forsynt med 2 av hinannen uavhengige fjærer eller med både vekt og fjær, som hver for sig er tilstrekkelig til øieblikkelig å stoppe maskineriet om en av dem skulde bli uvirksom.

Der skal i maskinrum forefinnes tørneanordning så heistolen i nødstilfelle kan bevegges for hånden. Dreieretning (for op og ned) skal angis på motoren.

5. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner sig i særskilt avlåst rum, omgis med kapsler eller lignende, så mennesker ikke kan komme tilskade. Under tauskivene på toppen av heisebanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes. I tauskiverum med vanskelig adkomst til skivene skal der opsettes en knivbryter.

6. I forretnings- beboelseshus, hoteller og lignende må maskinfundamenter, fester etc., forsynes med lyddempende underlag (mellemlagg). For øvrig bør konstruksjon og plassering av heiser og dets maskineri bestemmes under hensyntagen til minst mulig forstyrrende lydoverføring.

23 janr.

§ 22. Skilter.

1. Alle sjaktdører for heiser og alle heisstoler for heiser med personbefordring skal være forsynt med et skilt, anbragt i ansiktshøide av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvorav fremgår heisens art, belastning m. v. efter nedenstående skjema:

a) Småheis. Last.....kg.

b) Vareheis. Last.....kg.

Må ikke benyttes til personbefordring.

c) Vareheis med personbefordring. Last.....kg. (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.

d) Personheis. Last.....personer (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.

e) Automatisk vareheis med personbefordring (uten fører). Last.....kg.

f) Automatisk personheis (uten fører). Last.....personer.

Skiltene skal ikke innholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med almindelige tall ikke med bokstaver.

2. Skilter av annen form eller farve enn den normale type kan tillates hvor estetiske hensyn gjør det begrunnet.
3. I heisstol (kupé) eller på annet hensiksmessig sted skal anbringes skilt med fabrikantens navn, fabrikkasjonsår og fabrikknummer.

§ 23. Belysning.

1. Alle inngangsdører for heiser og alle heisstoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrekkelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes må dette virke uavhengig av den elektriske strøm til heismotoren.
2. I maskinrum og tauskiverum skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk eller oljelampe).

§ 24. Elektriske deler.

Foruten å tilfredsstille statens forskrifter for elektriske anlegg og Norske Elektrisitetsverkers forskrifter skal elektrisk drevne heiser opfylle følgende bestemmelser:

1. All elektrisk armatur såsom dørkontakter, manøverkontakter og endebrytere etc. må på forhånd være godkjent av elektrisitetsverket.
2. Elektriske ledninger som ikke er bevegelige skal legges i gjengede rør, som utenfor maskinrum føres inn i bokser for dørkontakter m. v. gjennom gjengede rørstusser på disse.

Armert blykabel kan under henvisning til installasjonsforskriftene tillates.

23 janr.

I maskinrum skal rørene, hvor de ikke kan innføres som ovenfor anført, føres så langt frem mot tilkoblings-kontakter på motorer, igangsetnings- og andre apparater som forenlig med en forsvarlig isolasjon for elektrisk ledende deler.

Rør og jordkabler i maskinrum må som regel ikke innpusses eller innmures i gulv eller vegger.

3. Rosett for uttagning av lys til kupé og koblingsstykker for manøverledninger, som anbringes på sjaktens vegger, må beskyttes ved lukkede jernbokser.

Stikkontakt for uttagning av arbeidsbelysning på kupé eller stoltak må være beskyttet med jernboks med automatisk virkende lokk.

Bevegelige ledninger til kupé (stol) må anbringes således at de ikke kan komme i beknip eller sette sig fast under heisens drift.

Ledninger for lys og ringeapparater må anbringes i særskilt kabel (ikke i samme kabel som manøver- og dørkontaktstrøm).

4. Ledningssystemet skal være således utført og koblet at om overledning til jord oppstår, skal heisen ikke kunne settes igang så lenge overledningen varer.
5. Hvor dørkontakter og ledninger er utsatt for fuktighet som ved utvendige heiser, må der anvendes vanntett utstyr godkjent av Norges elektriske materiellkontroll.
6. Ved trefaset vekselstrøm må motor og igangsetningsapparat beskyttes mot strømtilførsel i tilfelle brudd på en av fasene.
7. Til belysning i kupé (stol) må anvendes flat takarmatur. I vareheiser skal de være beskyttet ved sterkt jerngitter.
8. Amperemeter skal anbringes på apparattavle i maskinrum. Tavlen må plasseres nærmest mulig inngangsdøren (jfr. § 21, punkt 2).

§ 25. Småheiser.

For småheiser gjelder kun de i foranstående paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8 punkt 1, 10 punkt 1, 12 punkt 1 og 2, 14, 15 punkt 1 a, 16, 17, 18 punkt 2, 20 punkt 1 og 2, 21 punkt 1, 2 og 5 samt § 22 opstilte bestemmelser, fra hvilke bygningsrådet kan tillate undtagelse, når det på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

IV. Spesielle heiser.

§ 26. Kontinuerlige heiser. (paternosterheiser).

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser under titel III som derfor er til hinder kunne tillates når de utføres overensstemmende med føl-

gende bestemmelser og på betingelser som for hvert enkelt 23 janr. tilfelle om fornødent kan fastsettes av bygningsrådet:

1. Føringer og ophengningskjettinger må være således konstrert og utført at heisstolene ikke faller ned ved brudd på kjettingene, men blir stående på de underliggende deler av disse.

En kraftig jernbøile må i dette øiemed være anbragt under ledeskivene i bunnen.

2. Sjaktåpningene må være således beskyttet med skjerm, bevegelige knapper eller lignende, at mennesker ikke kan komme tilskade når stol eller last passerer forbi.

For heiser med personbefordring gjelder dessuten følgende bestemmelser:

3. Den fri høide oventil i sjakten må være minst 1 m over høieste stilling av stol og den fri høide nedentil under laveste stilling av stol minst 0,6 m.
4. Stolen skal på de sider hvor der ikke er inngangsåpning være forsynt med solide tette vegger.
5. Stolens gulv skal være foran innrettet med opad bevegelige klapper minst 25 à 30 cm brede. Lignende klapper skal være anbragt i etasjene på den side som vender mot de opadgående stoler.
6. På stolens sidevegger og ved inn- og utstigningsåpningene skal anbringes håndtak, som må ha en avrundet form.
7. Ved hver sjaktåpning skal forefinnes en lett synlig stoppeinnretning, som øieblikkelig bringer heisen til å stoppe og samtidig står i forbindelse med alarmsignal (til heispasser) som høres inntil signalkontakten blir brutt.

Ved heisens igangsetning skal signal gis som høres i alle etasjer.

8. Ved heisens øverste ende skal der under ledehjulet for opgående stoler være anbragt opklappbar lem som ved berøring eller løftning bringer heisen til øieblikkelig å stoppe.

Ved heisens nederste stilling skal der foran ledehjulet anbringes tett vegg som ved trykk eller berøring på samme måte bringer heisen til å stoppe.

9. Ved stolens øverste og nederste stilling skal der anbringes tydelig opslag synlig fra stolen med tekst:

Stå rolig. — Ingen fare.

10. Det høieste tillatte persontall skal tydelig være angitt i hver stol og ved hver etasje på skilt av godkjent type.
11. Stolene og sjaktåpningene skal når heisen benyttes være tilstrekkelig belyst.
12. Når heisen ikke er i bruk, skal samtlige sjaktåpninger være sperret med en snor eller lignende.

23 janr. § 27. Vareheiser uten heisstol, wincher etc. (§ 1, punkt 2).

Anlegg av vareheiser uten heisstol, wincher og lignende skal uansett de bestemmelser i titel III som derfor er til hinder kunne tillates når de utføres overensstemmende med følgende bestemmelser og på betingelser som for hvert enkelt tilfelle om fornødent kan fastsettes av bygningsrådet.

1. Over innkjørsler, passasjer og lignende må disse slags heiser ikke anbringes. Fra denne bestemmelse kan bygningsrådet på visse betingelser dispensere.
2. Heisens drivmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne automatisk virkende apparater at lasten under firing ikke overskrider den for heisen normale hastighet selv om håndbremsen ikke virker eller om drivkraften for et øieblikk blir vekk.
3. Maskindreven heis skal for øverste og nederste stilling av lasten være forsynt med en automatisk virkende stoppeanordning som stopper drivmaskinen.
4. Det tau (de tau) hvori lasten er ophengt skal bære med 5-dobbelt sikkerhet idet der kun tas hensyn til strekkpåkjenning.

Minste skivediameter hvorover tauet passerer må ikke være under 600 ganger tråddiameteren.

5. Ved utvendig anbragte heiser skal døråpningene være forsynt med brystninger, faste bommer eller på annen måte være beskyttet til hindring av nedstyrting. Faste solide håndtak skal anbringes på hver side av døråpningen.
6. Ved innvendig anbragte heiser skal gulvåpningene være forsynt med ildsikre, selvlukkende, tettsluttende lemmer såfremt åpningene ikke er forbundet med ildfast sjakt. Døråpninger i sjakter må forsynes med ildsikre, selvlukkende dører samt faste rekkverk eller bommer.

V. Drift av heiser.

§ 28. Ansvarlig for driften.

1. Enhver innehaver av heiseanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører opsynet med driften, er ansvarlig for, at heisen kun benyttes, når den er i full sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon eller sikkerhetsapparatene har vært i ustand, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse. (§ 32). Han er videre ansvarlig for, at heis der fordrer betjening med fører (§ 29), ikke benyttes når sådan savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være opslått i heisstolen.

Ved reparasjon, rengjøring av sjakt og lignende skal 23 janr. heisen være avstengt for trafikk.

Sålenge en heis er satt ut av drift, skal dette være tilkjennegitt ved opslag på sjaktdørene.

2. Enhver som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøie følge førerinstruksen, de for heisen ved opslag gitte anvisninger og øieblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.

§ 29. Heispassere og førere.

1. Enhver heis skal stå under tilsyn av en dertil kyndig person (heispasser).

Ved heiser med personbefordring og ved automatiske vareheiser skal den person som fører dette tilsyn være minst 18 år gammel og være fullt fortrolig med heisens innretninger og bruk, spesielt med de for heiseanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vidnesbyrd (kyndighetsbevis) i eftersynsboken. Passeren, som skal bo på stedet eller i dets nærhet, må derhos ved skriftlig erklæring i samme måte påta sig ansvaret for heisens pasning.

2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) undtagen de i passus 4 nevnte skal kun benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 17 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjennskap til de for førere gjeldende instruks, hvilket som ovenfor under passus 1 skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. Han må som ovenfor på samme måte ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for føringen.

Heispasser og fører kan forenes i en og samme person.

3. Såfremt heis med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring (manøverapparat), og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den, der betjener heisen (føreren) tillates senket til 15 år.
4. Automatiske heiser med personbefordring (som trykknappheiser) med igangsetning kun ved trykning på en knapp og med automatisk stansning ved hvert enkelt stoppested tillates benyttet uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 12, punkt 5 opstilte betingelser.

VI. Anmeldelse, godkjennelse og kontrollundersøkelser.

§ 30. Anmeldelse.

1. Ethvert heiseanlegg, som aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 131 anmeldes. Sådan anmeldelse, som

23 janr. må skje på særskilt foreskrevet skjema, innsendes til heiskontrollen, og skal være ledsaget av de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. For øvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 132.

2. For utførelse av sjakt, gjennembrytning av gulv, utbrytning av døråpninger og andre bygningsmessige arbeider i trappehus og på bygningens fasade og tak i heromhandlede øiemed tiltrenges bygningsvesenets tillatelse.

Tiltrenges større forandringer av bygningen, som opførelse av takopbygg og lignende må dette særskilt anmeldes til bygningsvesenet.

3. Når et anlegg skifter eier, skal dette såvel av den tidligere som den nye eier skriftlig meddeles heiskontrollen. § 31. Prøve og godkjennelse.

1. Forinnen et nytt heisanlegg tillates tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes, om det i alle deler tilfredsstiller disse forskrifter.

Den for sådan prøve nødvendig montørhjelp og anordning bekostes av eieren.

2. Forefunne mangler meddeles eier og fabrikant på dertil utferdiget skjema.

3. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføies en av eieren anskaffet eftersynsbok og tilstilles denne. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningsrådets formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.

4. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (certifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisen er tillatt å benyttes, skal videre tilstilles eieren. Dette certifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbragt i heisstolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.

§ 32. Kontrollundersøkelse.

1. Eftersyn ved heiskontrollen finner sted for vareheiser hvert år og for vareheiser med personbefordring og for personheiser med høist $\frac{1}{2}$ års mellomrum.

Ved heiser som er meget litet benyttet kan eftersynene innskrenkes en gang årlig for heiser med personbefordring (c og d) og til en gang hvert annet år for vareheiser (b).

Eftersyn av småheiser (a) finner kun sted efter an- 23 janr.
modning av eier eller leverandør, efter reparasjoner eller
hvis man av andre grunner finner det påkrevd.

Den hertil fornødne assistanse og anordning bekostes
av eieren. Ved dette eftersyn undersøkes, hvorvidt heis-
anlegget fremdeles tilfredsstiller disse forskrifter.

2. Eftersynets utfall har heiskontrollen å innføre i den av
eieren anskaffede eftersynsbok, som skal has for hånden
ved enhver kontrollundersøkelse.
3. Forefunne mangler må rettes innen en av kontrollen
fastsatt frist. Hvis så ikke skjer kan heisen avstenges
for videre benyttelse inntil manglene er rettet.
4. Finner kontrollen at heiseanlegget er i faretruende til-
stand, har den å forordne driftens øieblikkelige stansning,
å anføre i eftersynsboken at dette er skjedd, og øieblikke-
lig gi politiet fornøden underretning hvis dette finnes
påkrevd.

VII. Undtagelser, ikrafttreden og straffebestemmelser.

§ 33. Undtagelser utenom hvad der i vedtektene om-
handles, kan meddeles i henhold til bygningslovens §§ 7 og 8.

§ 34. Ikrafttreden.

1. Vedtektene trer i kraft straks.

For heiser under bygning kan der tilstås lempelser
forsåvidt disse bestemmelser er strengere enn forskrif-
tene av 1920 eller eldre forskrifter.

2. Skal en heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres
i så stor utstrekning, at det ansees for å bli hovedrepara-
sjon (jfr. bygningslovens § 125) må disse vedtekter be-
følges.

§ 35. Straffebestemmelser.

Ved overtredelse av disse vedtekter forholdes som be-
stemt ved overtredelser av lov om bygningsvesenet av
22 februar 1924 § 152.

B. Gebyrer til bykassen for tilsyn med innretning og drift av heisanlegg.

Ved innsendelsen av enhver anmeldelse av heisanlegg be-
tales 2 — to kroner.

For prøvning og utstedelse av attest efter § 31 betales:

For småheiser (§ 2 a)	kr. 10,00
For vareheiser (§ 2 b)	» 20,00
For vareheiser med personbefordring (§ 2 c)	» 30,00
For personheiser (§ 2 d)	» 30,00

23 janr. Kan attest ikke utstedes efter første prøve, erlegges som tillegg for hver gjentatt prøve det halve av ovenangitte gebyr.

For den i §§ 28 punkt 1 og 32 punkt 3 omhandlede besiktigelse av reparerte heisanlegg	kr. 10,00
For meddelelse av det i § 29 omhandlede vidnesbyrd for heispasser og fører	» 5,00
For det årlige eftersyn av vareheiser (§ 2 b)	» 15,00
For halvårlig eftersyn av vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d)	» 15,00
Besiktiges 4 eller flere heiser samtidig i samme eiendom betales for hver heis	» 10,00
For eftersyn av småheiser	» 5,00
Disse gebyrer skal være innbetalt innen 14 dager efter attestens utstedelse.	

23 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 144 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre det av Kristiansand bystyre i møter 2 oktober og 29 desember 1936 vedtatte nye regulativ for byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider m. v. i Kristiansand med ophevelse av det ved kongelig resolusjon av 10 januar 1919 approberte gebyr for anmeldelser m. v.

Regulativet lyder så:

§ 1. Anmeldelsesgebyr.

- a. Ved innlevering av anmeldelser på nybygg eller hovedreparasjoner betales:

For bygg til og med 100 m² bebygget grunnflate kr. 10 for hver etasje.

For bygg over 100 m² til og med 150 m² bebygget grunnflate kr. 15 for hver etasje.

For bygg over 150 m² bebygget grunnflate kr. 20 for hver etasje.

Kjeller og loft medregnes i etasjeantallet, hvis de inneholder rum bestemt til varig opphold for mennesker.

- b. Omhandler en anmeldelse flere sammenhengende bygninger (dobbelthus, rekkehus o. l.) betales for den bygning som har størst bebygget grunnflate gebyr efter post a og for de andre 50 % av gebyr efter post a.
- c. Ved innlevering av anmeldelse på reparasjonsarbeider, uthus, garasjer for én bil og andre mindre arbeider samt tilleggsanmeldelser betales kr. 5.
- d. For meddelelser av ansvarsrett betales kr. 15.

For utstedelse av attester betales kr. 5.

23 janr.

For utskrift av bygningsrådets protokoll samt for skriftlig besvarelse av forespørsler av enhver art betales kr. 2.

§ 2. Tilsynsgebyr for nybygg.

For enhver nybygning, hovedreparasjon eller tilbygning betales en grunnavgift av kr. 10 med tillegg av 30 øre pr. m² bebygget grunnflate for grunnmur og 1 etasje.

For hver følgende etasje betales 15 øre pr. m² av etasjenes grunnflate. Kjeller og loft medregnes forsåvidt og i den utstrekning de innredes til beboelse eller arbeidsrum eller andre rum bestemt for varig opphold for mennesker.

Det i 1 og 2 passus fastsatte tillegg av henholdsvis 30 og 15 øre pr. m² reduseres til 15 og 7,5 øre forsåvidt angår rene boligbygg i inntil 2 etasjers høide og med ikke over 80 m² bebygget grunnflate.

Anvendes jernbetong, jernkonstruksjoner eller lignende som nødvendiggjør spesielle beregninger og kontroll betales for disse 10 øre pr. m² grunnflate i samtlige etasjer.

§ 3. Tilsynsgebyr for spesielle bygg.

For tre- eller jernskur, tribuner av tre, betong eller annet materiale beregnes halvdelen av den i § 2 fastsatte betaling. For enkle lave drivhus til gartnerbedrift betales $\frac{1}{4}$ av den i § 2 fastsatte betaling.

§ 4. Tilsynsgebyr for arbeider i eldre bygg.

a. Ved påbygninger, underbygninger, utgravning av kjeller, ombygnings- og innredningsarbeider samt ved løftning eller senkning av gulv i eldre bygning betales efter § 2, dog kun for den eller de etasjer som tilbygges eller forandres, og er det kun en del av en etasje, legges alene denne dels flateinnhold til grunn for beregningen.

b. For opsetning og forandring av utvendige og innvendige murvegger, samt for påbygning og underbygning hvor ikke nye beboelsesrum, arbeidsrum eller etasjer kommer til, betales for veggens lengde i hver etasje pr. l. m. kr. 2,00.

For opsetning og forandring av lettvegger uten forandring av rummenes benyttelse betales kr. 0,50 pr. l. m.

c. For anbringelse av nytt røst med taktekning betales efter § 2, jfr. post a, med $\frac{1}{4}$ gebyr.

23 janr. § 5. Tilsynsgebyr for mindre arbeider.

- a. For mindre arbeider som balkonger, areaer, fritrupper, butikktrapper, uthengsskilt, lysreklamer, gavltreklamer, vannklosetter pr. rum samt stakitter og gjerder, hvilke ikke utføres i forbindelse med andre større arbeider, betales kr. 6,00 pr. stk.

- b. For opførelse og opmuring av røkpiper og røkkkanaler i eldre bygning betales kr. 10,00 pr. stk.

For fabrikkpiper inntil 20 m høide betales kr. 25,00 og for høiere fabrikkpiper betales kr. 50,00 pr. stk.

For opsetning av murte kaminer, stenovner og inne-murte vannpanner, esser og lignende i eldre bygninger betales kr. 5,00.

For opsetning og ombytning av almindelige ildsteder og for trukne røkrør i eldre bygninger betales kr. 2,00. For murte smelteovner, røkovner og lignende betales kr. 10,00 pr. stk.

For murte bakeovner, også elektriske, såvel i ny som i eldre bygning med bunnflate

inntil 2 m² betales kr. 5,00

— 4 » — » 10,00

Over 4 » — » 25,00

For kaffebrennere betales kr. 10,00 pr. ildsted.

- c. For reparasjon efter brand, såsom mindre reparasjoner ved veggpanel, dører, vinduer samt delvis omlegning av gulv betales efter kr. 5,00 pr. rum.

For mere omfattende reparasjoner med omlegning av gulv og ildsteder m. m. betales efter § 2, jfr. § 4 a, med $\frac{1}{4}$ gebyr.

- d. For opførelse av forstøtningsmur mot gate eller nabo samt innhegninger av mur eller betong betales kr. 0,50 pr. l. m for inntil 2,0 m høide og for høiere murer betales kr. 1,00 pr. l. m.

- e. For heiseanlegg såvel i ny som i eldre bygning betales kr. 10,00 pr. heis.

- f. For nedrivning av bygninger betales efter § 2, jfr. § 4 a, med $\frac{1}{5}$ gebyr. For nedrivning av fabrikkpiper betales kr. 5,00.

§ 6. Tilsynsgebyr for installasjon av kjeler, motorer o. l.

- a. For dampkjeler og varmtvannskjeler såvel ny som eldre bygning beregnes når de er frittstående og uten innmuring kr. 5,00 pr. stk. Når de er innemurte og har en heteflate av inntil 5 m² betales kr. 10,00, inntil 10 m² kr. 20,00 og over 10 m² betales kr. 40,00 pr. stk.

Hvor flere innemurte kjeler anbringes samtidig i 23 janr. samme kjelehus, beregnes for den største kjele det hele og for hver av de øvrige kjeler en fjerdedel av den for hver kjele bestemte sum.

- b. Fos gass, petroleum- samt bensinmotorer og lignende betales kr. 5,00 pr. stk. For centralopvarmningsanlegg ved luft-, damp- og varmtvannsapparater samt ventilasjonsanlegg som anlegges i eldre bygninger beregnes efter kubus av den del av bygningen som opvarmes.

For en kubus inntil 500 m³ kr. 10,00

—»— 1000 » » 15,00

—»— 2000 » » 25,00

og videre i tillegg for hver følgende 1000 m³ eller deler derav kr. 10,00. Ved damp- og varmtvannsapparater kommer et tillegg for kjelene i henhold til post a.

§ 7.

De i § 1 a—c omhandlede gebyrer fordeles likt mellem bygningsrådets medlemmer. For øvrig tilfaller gebyrene bykassen til delvis dekning av utgiftene ved bygningskontrollen.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

25 janr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1925 og lov av 25 juni 1935 § 18 annet ledd stadfester herved departementet som gjeldende fra 15 februar d. å. beslutning av Nes herredstyre, Buskerud fylke, i møte 14 januar d. å. om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Nes.

Forskriftene får slik ordlyd:

Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 22 til kl. 8 alle dager.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

25 janr.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 25 januar 1937 fastsatt følgende fiskeriregler for de deler av Uvdal herred, Buskerud fylke, som ligger i Lågens vassdrag ovenfor Nedre Heierens utløp og ovenfor Jensebakkens utløp i Lågen ved Lågelidberget:

1. Det er til enhver tid til fangst av fisk forbudt å anvende:
 - a. Lyster eller annet med spiss eller krok forsynt redskap som ikke er beregnet på å slukes av fisken.
 - b. Fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys.
 - c. Oter, line, teiner, melgard eller lignende redskaper.

- 25 janr. 2. Det er til enhver tid forbudt å anvende:
- a. Bundne redskaper i elv eller bekk eller i disses loner samt i en avstand av 50 m fra innfallsos eller utfallsos.
 - b. Bundne redskaper med mindre maskevidde enn 45 mm mellom knutene i våt tilstand, herfra undtatt håv som alene anvendes som hjelperedskap under annet fiske. Inntil utgangen av 1937 kan der anvendes settegarn med en maskevidde av ikke under 39 mm mellom knutene.
3. I tiden fra og med 25 september til og med 31 oktober er ethvert fiske forbudt.
4. Enhver ørret som fanges på krok i tiden fra og med 1 juli til og med 15 august skal straks med forsiktighet og såvidt mulig uskadd settes ut i vannet hvis dens lengde er under 30 cm, regnet fra snutespiss til enden av halefinnens midterste stråler.
5. For fisket i Øvre Heieren og Halnevatn som ligger i sameie med Hol herred, gjelder ikke disse regler, men samme regler som for Hols vedkommende.
6. Overtredelse av reglene er belagt med straff.
7. Disse regler trer i kraft straks og gjelder inntil videre.
- Fra samme tidspunkt opheves Landbruksdepartementets bestemmelse av 13 desember 1932 for de her omhandlede vannområder.

25 janr. **Telegram fra Fiskeridirektøren.**

Fiskeridirektøren har under 25 dennes utferdiget følgende bestemmelse vedrørende ferskfiskeeksporten til Storbritannia:

Fra tirsdag 26 januar klokken 12 og inntil videre er det forbudt å utføre torsk til Storbritannia; dog vil torsk som på avsendelsesstedene er pakket for Storbritannia før nevnte tidspunkt og som sendes fra pakningsstedet med første skibsløilighet bli tillatt utført.

26 janr. **Rundskrivelse fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn.**

Norges clearingavtaler med forskjellige land. Endringer i Finansdepartementets bestemmelser om betaling av clearingpliktige varer som innføres til Norge.

I.

A) Bestemmelser av 12 desember 1934 angående betaling av tyske varer, som innføres til Norge m. v. med endring av 10 mars 1936.

§ 1, første ledd, skal herefter lyde således:

26 janr.

«Betaling for tyske varer som innføres til Norge, skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank for Den Tyske Riksbank i den anledning oprettet konto. Betalingen skal erlegges senest 4 måneder fra varens tollekspedisjon (fortolling eller angivelse til tolloplag), dog således at hvis varen ikke er endelig solgt her til landet ved tollekspedisjonen (kommisjons-, konsignasjonsvarer og lignende) skal betaling skje innen 4 måneder etter det endelige salg. Den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd kan dispensere fra de nevnte frister.»

- B) Bestemmelser av 20 juni 1935 angående betaling av greske varer som innføres til Norge m. v. med endringer av 10 august 1935.

§ 1, første ledd, skal herefter lyde således:

«Betaling for greske varer og enhver annen kommersiell fordring som opstår som følge av kjøp av greske til Norge importerte varer, skal utelukkende skje i engelske pund sterling på en i Norges Bank for den greske nasjonalbank i den anledning oprettet konto. Betalingen skal erlegges senest 4 måneder fra varens tollekspedisjon (fortolling eller angivelse til tolloplag) dog således at hvis varen ikke er endelig solgt her til landet ved tollekspedisjonen (kommisjons-, konsignasjonsvarer og lignende) skal betaling skje innen 4 måneder etter det endelige salg. Den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd kan dispensere fra de nevnte frister.»

- C) Bestemmelser av 18 juni 1936 om betaling av spanske varer som innføres til Norge m. v.

§ 1, første ledd, skal herefter lyde således:

«Betaling for spanske varer som innføres til Norge, skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank i den anledning oprettet konto for Centro Oficial de Contratación de Moneda. Betalingen skal erlegges senest 4 måneder fra varens tollekspedisjon (fortolling eller angivelse til tolloplag), dog således, at hvis varen ikke er endelig solgt her til landet ved tollekspedisjonen (kommisjons-, konsignasjonsvarer og lignende) skal betaling skje innen 4 måneder etter det endelige salg. Den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd kan dispensere fra de nevnte frister.»

- D) Bestemmelser av 10 juli 1936 om betaling av tyrkiske varer som innføres til Norge m. v.

26 janr.

§ 1, første ledd, skal herefter lyde således:

«Betaling av tyrkiske varer og enhver annen tyrkisk fordring i Norge, skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank i den anledning oprettet konto for den tyrkiske republikks Centralbank. For varer skal betalingen erlegges senest 4 måneder fra tollekspedisjonen (fortolling eller angivelse til tolloplag), dog således at hvis varen ikke er endelig solgt her til landet ved tollekspedisjonen (kommisjons-, konsignasjonsvarer og lignende), skal betaling skje innen 4 måneder efter det endelige salg. Den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd kan dispensere fra de nevnte frister.»

E) Bestemmelser av 10 september 1936 angående betaling av italienske varer som innføres til Norge.

§ 1, første ledd, skal herefter lyde således:

«Betaling for italienske varer som innføres til Norge og betaling for salt fra Tripolis som innføres til Norge, skal utelukkende skje i norske kroner på en i Norges Bank for l'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero i den anledning oprettet konto. Betalingen skal erlegges senest 4 måneder fra varens tollekspedisjon (fortolling eller angivelse til tolloplag), dog således at hvis varen ikke er endelig solgt her til landet ved tollekspedisjonen (kommisjons-, konsignasjonsvarer og lignende), skal betaling skje innen 4 måneder efter det endelige salg. Den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd kan dispensere fra de nevnte frister.»

II.

De under I omhandlede endringer trer i kraft straks.

Departementet skal bemerke:

De av departementet gitte påbud om at varer fra land som Norge har clearingavtale med skal betales på særskilte clearingkonti i Norges Bank, har hittil intet uttalt om innen hvilken frist betalingen skal skje. Følgen herav synes i enkelte tilfelle å ha vært at betalingen er blitt utsatt utover hvad en normal forretningsmessig kredittgivning skulde medføre.

Man har derfor av hensyn til clearingens interesser funnet det påkrevd å fastsette bestemte frister innen hvilke betalingen pliktes foretatt.

Fristene er, som det vil sees, satt til 4 måneder, regnet fra varens tollekspedisjon eller fra varens endelige salg her til landet, hvis dette først finner sted efter tollekspedisjonen.

Fristene skal gjelde uten hensyn til om det i det enkelte 26 janr. tilfelle er truffet avtale om en lengere kredittid.

Dispensasjon fra fristene kan etter omstendighetene gis av den av Finansdepartementet opnevnte Clearingnevnd, som i tilfelle kan søkes herom under adr. Norges Bank, Oslo.

Som det vil sees er fristene gjort gjeldende ved betaling av tyske, greske, spanske, tyrkiske og italienske varer. En lignende bestemmelse er tidligere truffet for romanske varer, jfr. departementets rundskrivelse av 15 desember 1936.

Man henleder oppmerksomheten på at overtredelse av de i denne rundskrivelse trufne bestemmelser straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, jfr. lov om betalingsutjevning av 31 mai 1935 nr. 2 § 2.

Man skal anmode herr fylkesmannen om å gjøre alle aktie- og sparebanker, samt børser og næringsorganisasjoner i fylket kjent med denne rundskrivelse. Tollkamrene vil bli underrettet direkte fra dette departement, og postkontorene vil bli underrettet gjennom Handelsdepartementet. For å lette ekspedisjonen av saken, legger man ved en del avtrykk av rundskrivelsen. Flere eksemplarer kan fåes ved henvendelse til Finansdepartementets Finanskontor.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

26 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. res. av 16 januar 1925, jfr. lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 6 av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder, har departementet stadfestet vedtak av Son herredstyre, Akershus fylke, i møte 16 desember 1936 om ophevelse av §§ 19—21 i den nuværende politivedtekt. Samtidig blev der vedtatt en ny § 19 der skal lyde således:

For forestillinger og forevisninger som er omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, samt for offentlig dans, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende som drives som næring, skal for hver dag eller aften betales en avgift av kr. 25,00 til kr. 100,00 efter politiets nærmere bestemmelse.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

26 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Nord-Aurdal herredstyre, Opland fylke, i møte 12 desember 1936 om nye vedtekter angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtektene gjelder inntil videre fra og med 15 februar førstkommande fra hvilken dag de eldre vedtekters bestemmelser opphører å gjelde.

26 janr. Vedtektene lyder nu så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med nedenfor nevnte undertagelser være lukket fra kl. 19 til kl. 9.

Lørdager stenges kl. 17,30.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften stenges kl. 15. Likeså 1 og 17 mai.

De siste 6 hverdager før jul- og påskeaften kan utsalgsstedene holdes åpne til kl. 20.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt i inntil en halv time etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før stengetid.

Telefonordre som innløper etter lukningstid ekspederes ikke før den påfølgende hverdag.

§ 3. Bensinstasjoner rammes ikke av disse lukningsbestemmelser.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

25 janr. Skriv frå Arbeidsdepartementet.

Avgrensingsfyresegner for skyssing for forteneest med motorvogn på bygdevegen Logarsfjosi — Bødal i Stryn herad, Sogn og Fjordane fylke.

I samhøve med lov um motorvogner av 20 februar 1926 med brigde av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, § 21 II fyrste leden vert fastsett at dette skal gjelda til so lengje:

På bygdevegen Logarsfjosi — Bødal i Stryn herad, Sogn og Fjordane fylke, skal skyssing for forteneest med motorvogn som ikkje hev løyve etter § 21 I i motorvognlovi berre vera lovleg for dei som fær løyve til det av fylkesvegstyret.

Til løyvet kan knytast nærare vilkår um takstar, avgift til kontroll, største passasjertal, godkjenning av vogner m. v.

Undanteke frå desse fyresegner er køyring for vegstellet, skyssing av offentlege tenestmenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmødra og sjuke som treng snøgg hjelp.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.

27 janr. Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. res. av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. enn videre lov nr. 7 av 14 juni 1893 om piggrådens anvendelse til gjerde, har departementet stadfestet Tromsø by-

styres vedtak i møter 17 juni, 29 juli og 29 desember 1936 27 janr.
om nye politivedtekter for byen.

De nye vedtekter lyder så:

I. Om orden på gaten m. v.

§ 1. På offentlig gate, hvorunder i disse vedtekter også er innbefattet vei, brygge, bro, park, plass, anlegg eller gjen-nemgang, som er almindelig beferdet eller bestemt for almin-delig ferdsel, må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted, så at ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes.

De som ferdes på gaten må ikke stanse eller stille sig i klynger, således at ferdselen hindres eller gjøres besværlig.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig gate, ved inngang til forlystelsessteder eller ved andre anledninger, skal de rette sig efter politiets anordninger til ordenens op-rettholdelse.

§ 3. Personer, som er iført klær eller bærer gjenstander som tilsmusser ved berøring, må ikke gå eller opholde sig på offentlig fortau.

Ingen må på offentlig fortau gå på skøiter, bære, trekke eller på annen måte føre med sig gjenstander der er til hinder for ferdselen eller som utsetter de forbigående for skade eller ulempe, såsom større byrder, kurver, kasser, håndvog-ner, sleder, sparkstøttinger, kjelker, trillebører, dragkjerrerr, sykler og lignende. Dog kan vogner med barn trekkes på fortau, når det skjer således at ferdselen derved besværes så lite som mulig.

Ljåer, håndsager eller lignende gjenstander, som lett kan forvolde skade, må bæres på kjørebanelen og på sådan måte at skade ikke kan befryktes.

§ 4. Om folketog og andre prosesjoner skal der i for-veien skje melding til politiet. Når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevd, kan slike optog forbys. Til benyttelse av høittaler under offentlige friluftsmøter må inn-hentes politiets tillatelse.

Sang og musikk på offentlig gate er forbudt, med min-dre politiets tillatelse er innhentet.

Benyttelsen av høittaler mot offentlig gate kan forbys av politiet, hvis ferdselen eller den offentlige orden forstyrres derved.

§ 5. Rusdrikk må ikke fortæres eller søkes fortært på offentlig gate eller i åpent portrum eller gårdsrum som stø-ter til offentlig gate, og heller ikke på dekket av båt eller i åpen farkost som ligger ved brygge eller i havnen. På samme steder er det også forbudt å spille kort.

27 janr.

§ 6. Barn under 14 år, som på egen hånd streifer om på gaten efter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller efter kl. 22 i sommerhalvåret, kan politiet bringe hjem.

Foreldre og foresatte har så vidt mulig å sørge for at små barn, som er under deres varetekt, er under tilbørlig tilsyn, så de ikke hindrer ferdselen når de ferdes på gaten.

§ 7. Uten politiets tillatelse må ingen på, ved eller utover offentlig gate avbrenne krutt, fyrverkerisaker eller andre eksploderende gjenstander, og heller ikke avfyre noen slags skytevåben eller bære sådanne ladd, uten særlig hjemmel.

På eller ved offentlig gate er det likeledes forbudt å op-
tende ild i det fri uten spesiell tillatelse fra politiet.

På eller utover offentlig gate må ingen skyte med bue, sprettert, pusterør og lignende eller kaste knall-erter, sten, sneball, søle, vann eller annet, hvorved de som ferdes på gaten kan bli forulempet eller skremt, eller hvorved skade kan bevirkes.

§ 8. Omdeling på offentlig gate av aviser, skrifter og lignende, som befyktes å ville gi anledning til uorden, kan av politiet forbys.

§ 9. Ingen må vise sig maskert eller i drakt som er egnet til å fremkalle forstyrrelse av den almindelige ro, orden eller ferdsel.

II. Om hindringer for ferdselen.

§ 10. Intet som kan være til hinder eller ulempe for ferdselen må hensettes eller uthenges på offentlig gate. I mangel av annen plass kan dog av- og pålessing av varer foregå på gaten, når det skjer med minst mulig ulempe for ferdselen, og intet blir liggende lenger enn høist nødvendig.

§ 11. Det er forbudt på offentlig gate uten politiets samtykke å foreta noe arbeide hvorved ferdselen hemmes eller forbigående utsettes for fare eller ulempe.

§ 12. Det er forbudt å ake — herunder også akning med sparkstøtting — i byens gater eller veier og å spille ball eller fotball, eller i det hele drive lek eller spill som kan hindre ferdselen.

Skiløpning nedover heldende gater er forbudt.

Politiet kan for nærmere angitte strøk ved bekjentgjorte meddelelser dispensere fra bestemmelsene i denne paragraf.

§ 13. Markiser, skilt, opslag, flaggstenger og lignende, som vender mot offentlig gate, skal være forsvarlig fastgjort.

Markiser kan gis fremspring til fortaukanten, dog ikke over 2,50 meter, og skal være anbragt så høit at underkanten er minst 2,20 meter over jorden. Sidestykker tillates ikke anbragt.

Fra bestemmelsen om sidestykker og fremspring kan 27 janr. politiet gjøre undtagelser.

§ 14. Skilt eller gjenstand, som benyttes til eller tjener som reklame eller skilt, må ikke gis større fremspring fra husveggen enn 60 cm og være anbragt minst 2,50 meter over jorden.

Utstillingskasser må ikke gis større fremspring fra husveggen enn 15 cm.

Blinklys i skilt eller gjenstand som tjener som reklame eller skilt, eller i lykt må ikke anbringes mot offentlig gate eller mot havnen, hvis der anvendes en lysstyrke av over 250 watt, når anbringelsen finner sted på gjerder, husvegg, stolper, stilas eller tak på en-etasjes hus, eller av over 1000 watt ved udekket lyskilde og 1500 watt ved skjermet lyskilde, når anbringelsen finner sted på tak av hus med 2 fulle etasjehøider eller mer.

Varer må ikke anbringes på offentlig gate som reklame. Fra denne bestemmelse kan politiet i særlige tilfeller gjøre undtagelser.

Undtatt fra disse bestemmelser er de nu benyttede skilter og lignende hvorfor der er opnådd dispensasjon.

§ 15. Vinduer, lemmer og lignede må ikke holeds åpentstående i tiden kl. 8 til kl. 22, således at de springer lenger frem fra husveggen enn 30 cm, med mindre de er anbragt minst 2,20 meter over gatelinjen.

§ 16. Til gjerder innen byens grenser må ikke benyttes piggråd, pigger, glass, blikk eller lignende. Det er dog tillatt å benytte piggråd eller lignende i minst 1,80 meters høide over terrenget.

III. Om avvergelse av fare for den offentlige ferdsel.

§ 17. Når der ved eller i offentlig gate skal foretas større arbeider som kan medføre fare for ferdselen eller gjøre den usikker — så som opførelse, nedrivning eller reparasjon av bygninger, minering, gravning og lignende — skal dette på forhånd meldes til politiet, som kan bestemme hvorledes vedkommende arbeidssted skal holdes sperret og treffe andre sikkerhetsforanstaltninger.

Inntil arbeidet er fullført skal der ved avsperringen i den mørke tid av døgnet være anbragt et tilstrekkelig antall tendte lykter.

§ 18. Ved utførelse av mindre arbeider til offentlig gate — så som rensning av tak, maling av hus, opheisning eller nedfiring av varer — må de anvendte stiger, heiseinnretninger og lignende ha fornøden styrke og kun behandles av øvede og pålitelige folk.

Til advarsel for forbigående skal utsettes avvisere av så-

27 janr. dan beskaffenhet at de tydelig angir at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe.

§ 19. Innhegninger, avvisere, stiger og lignende skal fjernes når arbeidet er fullført eller deres tilstedeværelse ikke lenger er nødvendig.

§ 20. Blomsterpotter eller andre løse gjenstander, som ved å falle ned kan bevirke skade, må ikke anbringes på åpne altaner eller i åpne vinduer mot offentlig gate, med mindre de er forsvarlig fastgjort eller på annen måte sikret mot fall.

Huseiere er pliktig til å påse at løsrevne taksten, takrenner, spir eller lignende fjernes eller bringes i orden.

§ 21. Ingen må på offentlig gate henkaste sten, potteskår, spiker, fruktskall eller annet som kan medføre fare for ferdselen.

§ 22. De foran huslinjen anbragte stoppekraner skal være forsynt med kapsel eller lokk, og må ikke rake op over fortauets overflate.

Lysåpninger, glugger og lignende, som springer frem i offentlig gate, skal være forsvarlig innhegnet eller overdekket i høide med fortauets overflate.

Kjellernedganger, som springer frem i offentlig gate, skal være forsynt med forsvarlig rekkverk på sidene.

§ 23. Når der inntreffer glatt føre, skal eier av hus og tomter som støter til offentlig gate, la fortauet utenfor sine eiendommer bestrø med sand eller ren aske.

Huseiere plikter å fjerne sne eller is, som truer med å styrte ned fra hustak som vender mot offentlig gate.

IV. Om hester, kreaturer og hunder.

§ 24. Det er forbudt å la hester, andre kreaturer og fjærkre gå løse eller beite på offentlig gate.

Dette forbud gjelder også hester på private eiendommer, forsåvidt disse ikke er forsvarlig inngjerdet eller dyrene forsvarlig bundet.

§ 25. Ingen må på offentlig gate ride med mer enn en håndhest eller føre mer enn en hest ved siden av eller etter kjøretøiet. Heller ikke må nogen samtidig lede eller kjøre flere enn to løse eller fraspente hester.

Fraspente hester må ikke slepe drag eller sjeker etter sig.

Hester, som på offentlig gate ledes eller kjøres fraspent, skal være forsynt med bissel eller grime.

Politiet kan påby at hester som er biske skal være forsynt med munnkurv.

§ 26. Okser må ikke drives, men ledes enkeltvis av 27 janr. voksne menn. Dog kan det av politiet tillates at okser blandt annet driftefe drives i flokker, men bare ad bestemte veier eller gater.

Det må nøie påsees at hester og kreaturer under ledningen eller drivningen ikke kommer utenfor kjørebanen.

§ 27. Hunder som viser sig biske eller glubske, eller viser tilbøielighet til å forulempe mennesker eller hester ved å gjø ad dem eller fare mot dem, eller viser tilbøielighet til å overfalle andre hunder, skal efter politiets bestemmelse holdes borte fra offentlig gate, i bånd eller forsynes med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige eller volde skrekk på grunn av deres størrelse, rase eller gemytt.

Ingen må på offentlig gate hisse hunder på mennesker, dyr eller fjærkre, eller undlate å tilbakeholde sin hund når den i hans påsyn anfaller sådanne.

§ 28. Det er forbudt:

1. Å la tisper ferdes uten i løpetiden uten at de føres i bånd.
2. Å la hunder løpe uten efter kl. 23 til kl. 5 når de ikke ledsager nogen.
3. Å la hunder gå løse på offentlig gate, vei eller plass i tiden fra 1 juni 15 september.
4. Å la hunder gå løse i byen uten å være forsynt med halsbånd hvorpå eierens navn og adresse tydelig er anført.

Overtredes bestemmelsene i §§ 29 og 30, kan politiet foranstalte hunden optatt, og la den selge eller drepe hvis eieren ikke innen 3 dager efter at han er varslet om optagelsen avhenter hunden og betaler de ved dens optagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

V. Om offentlige innretninger og anlegg.

29. Uvedkommende må ikke sitte på, stige op på eller over hegn som er anbragt ved offentlig gate eller om offentlig anlegg, eller på sådanne steder klatre op i trær, stolper eller lignende.

Det er uvedkommende forbudt å tende eller slukke den offentlige gatebelysning.

§ 30. På begravelseplasser må ikke foregå lek eller annet som av hensyn til stedet er upassende.

Ingen må trenge ig inn på kirkegårder til tider hvor disse holdes lukket. Det er forbudt å medta hunder på disse steder.

27 janr. § 31. I offentlig anlegg må ingen henlegge eller kaste fra sig papir og lignende, likesom det er forbudt å gå eller sette sig på oparbeidede eller tilsådde gressplener.

Lek som enten er til ulempe for de besøkende eller til skade for anleggene er forbudt.

§ 32. Ingen må gå over landgangen til eller ombord i ferge eller annet fartøi forinnen de ombordværende passasjerer er kommet i land, og heller ingen må gå iland før fartøiene ligger i ro.

Det er forbudt å gå ombord etter at fartøier er satt igang.

Enhver må på kaiene eller i ferjene rette sig efter politiets eller ferjeførerens anordninger. I ferjestedets venterum må kun de personer ta opphold som venter på overfart.

§ 33. Ingen må uten tillatelse av politiet dele ut oprop, annonser, reklame og lignende eller foranstalte vandrende eller kjørende reklame.

Bekjentgjørelser angående teaterforestillinger, konserter, forevisninger og andre offentlige forlystelser m. v., til hvilke politiets tillatelse er erhvervet, kan foregå ved opslag, når den på hvis eiendom opslaget skjer dertil har gitt sitt samtykke og opslaget anbringes i annonserammer eller annonsetavler, hvis utstyr og anbringelsesmåte bestemmes av formannskapet.

Andre bekjentgjørelser er det ikke tillatt å la offentlig opslå uten samtykke både av vedkommende huseier og av politiet, dog undtas herfra opslag på en eiendom om hvad der vedkommer de deri boende personers næringsvei, bopelsforandringer og andre henvisninger som knytter sig til oppholdsstedet, eiendommen eller dens benyttelse.

Det er forbudt å anbringe andre opslag enn bekjentgjørelser fra øvrigheten på kommunens eller havnevesenets eiendommer samt på telefon- og lysledningsstolper m.v. med mindre formannskapet (havnestyret) har samtykket i anbringelsen. Formannskapet (havnestyret) kan fastsette nærmere betingelser for tillatelsen, derunder også en avgift til bykassen (havnekassen).

Lovlige opslag er det forbudt å nedrive, beskadige, tilsmusse eller gjøre uleselige.

VI. Om det offentlige renhold.

§ 34. Den som eier grunn eller bygning ved offentlig gate er pliktig til å holde fortauet i god stand, å foreta opprenskning av lysgraven samt besørge feining av fortau og rennesten og fjerne det der voksende gress. De samme gjel-

der gate til midten av kjørebane og på torv eller plass inn- 27 janr.
til 6½ meter fra eiendommen.

§ 35. Feiningen skal forgå hver onsdag og lørdag innen kl. 20 eller, om det er helligdag, på den foregående dag, samt ellers, når særlige omstendigheter gjør det påkrevd, efter særlig pålegg av politiet. Politiet kan dispensere fra denne bestemmelse.

Kommunen har dog rett til å foreta feining på kommunens eiendommer på andre dager i uken, når der feies minst 2 ganger ukenlig med ikke over 3 dagers mellomrum.

Det sammenfeiede må ikke bli liggende, men skal straks bortbringes. I tørt vær uten frost skal fortau og kjørebane oversprøites så tilstrekkelig med vann at feiningen ikke forårsaker støv.

Kloakksluk må ved feiningen ikke tilføies faste urensligheter og lignende eller om vinteren is eller sne. Ristene må holdes åpne, så vannet fra rennestenen har fritt løp.

Ved innkjørsel fra offentlig gate må ikke anbringes planker og lignende i rennestenen, således at det frie avløp hemmes.

§ 36. Efter snefall skal fortau ryddiggjøres for sne.

Når det av politiet påbys skal is og svull fjernes fra fortau og rennesten og ved inntredende tøvær rennestener og lignende avløp holdes åpne.

§ 37. På offentlig gate, i bekker og på havnen er det forbudt å henlegge eller henkaste papir, åtsler, avfall eller annen urenslighet. Det samme gjelder lysgraver, vannpostkasser, rennestenssluk samt vaskerenner og lignende med avløp til gaterennestener.

Grus og fyll må bare henlegges på de dertil anviste steder.

§ 38. Det er forbudt å spytte på offentlig fortau eller på offentlig gate å late sitt vann eller øve annen urenslighet.

§ 39. Motorvogn og andre kjøretøier må ikke uten særskilt tillatelse fra politiet vaskes eller spyles på offentlig gate.

Vann må ikke tømmes eller utskylles over offentlig gate.

Vinduer må ikke avskylles utover fortaug uten i tiden fra kl. 23 til 10. Vannslanger må ikke benyttes til spyling av gate, husvegg eller lignende uten efter særskilt tillatelse av politiet utenfor tiden fra kl. 23 til kl. 10.

Ved avvaskning av bygningsfasader ut til offentlig gate blir til advarsel for de forbipasserende å anbringe avvisere i overensstemmelse med hvad der er foreskrevet i § 19.

Uten hinder av denne bestemmelse kan dog ingeniørvesenet foreta spyling av kloakker og lignende med vannslange.

§ 40. På stakitt eller rekkverk mot offentlig gate må ikke henges klær, matter eller lignende, likesom sådanne

27 janr. gjenstander ikke må piskes, renses eller uthenges til luftning eller tørring på gaten eller fra vindu, altan, stakitt, rekkverk eller lignende, som støter til gaten.

VII. Offentlige forestillinger.

§ 41. Enhver offentlig forestilling eller tilstelling må på forhånd meldes til politiet med opgave over hvem som er ansvarlig for denne.

§ 42. Tillatelse til å gi konserter, skuespill og andre offentlige forestillinger og forevisninger må innhentes hos politiet. Det samme gjelder offentlig dans, maskerade, karussell, skytebane, ringkasting eller lignende som drives som næring. Heller ikke må sammenkomst med dans holdes uten tillatelse av politiet, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

§ 43. Forestillinger og forevisninger av foran nevnte art må bare finne sted i lokaler eller på steder som på forhånd er godkjent av politiet og brandsjefen.

§ 44. Til politi- og brandfunksjonærer skal anvises plasser i den utstrekning som deres respektive sjefer finner nødvendig. Omkostningene ved tilsynet bæres av arrangørene eller av den som ifølge anmeldelsen er den ansvarlige.

§ 45. Musikk- eller andre prestasjoner, severdigheter og lignende må ikke uten politiets tillatelse opføres på offentlig gate eller plass. Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 46. De som har tillatelse til å gi offentlige forestillinger, skal rette sig efter de pålegg som politiet og brandstyret til enhver tid gir til oprettholdelse av orden eller betryggelse for publikum.

§ 47. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser så vel som ved offentlige møter eller sammenkomster av hvilken som helst art skal de besøkende iaktta orden og sømmlighet, og må ikke ved støy eller annen støtende og upassende opptreden avbryte forestillingen eller forstyrre andre deltagere.

Lydelige meningsytringer under eller ved avslutningen av forestillingen må ikke vedvare efter at et tre ganger gjentatt lydelig signal er gitt til deres ophør enten fra det tilstedeværende politi eller fra scenen.

Personer som overtrer disse bestemmelser kan utvises fra lokalet.

§ 48. Berusede personer må ikke gis adgang til offentlige forestillinger. Det samme gjelder personer som av andre grunner vil kunne genere de øvrige tilskuere, f. eks. ved å tilsmusse dem eller tilføie dem skade.

§ 49. I tiden fra kl. 24 til kl. 6 er det forbudt å gi offentlige forestillinger av hvilken som helst art. Dog kan offentlig dans avholdes til kl. 2.

Politiet kan i særlige tilfelle dispensere fra denne bestemmelse.

VIII. Om avgift av næringer og tilstøllinger som er avhengig av politiets og formannskapets tillatelse.

§ 50. For de i § 45 omhandlede forestillinger svares følgende avgift til bykassen:

1. For de i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 omhandlede forestillinger fra 5 til 50 kroner for hver forestilling.
2. For offentlig dans som næring:
 - a. for hvert almindelig ball fra 5 til 40 kroner,
 - b. for hvert karneval, kostymeball og maskerade fra 40 til 80 kroner.

Innen de her nevnte grenser fastsettes avgiften av politimesteren for hvert enkelt tilfelle efter samråd med kemneren. Avgiften betales forskuddsvis til kemneren før tillatelsen efter § 45 kan erholdes.

§ 51. Følgende tilstøllinger er fritatt for avgift:

1. Forestillinger i veldedige øiemed eller med humanitære formål.
2. Sports- og idrettstevner for amatører, og fester arrangert av byens sports-, idretts-, sang-, avholdsforeninger o. l. med humanitære formål.

På forlangende av kemneren skal politiet kontrollere at betingelsene for avgiftsfritagelse er til stede, og kan herunder kreve fremlagt medlemsprotokollen og andre bevisligheter.

§ 52. For revytilstøllinger (markeder) med anledning til dans, svares kr. 5,00 pr. forestilling.

§ 53. Efternevnte næringsdrivende skal betale avgift til bykassen:

1. De som gis bevilling til erhverv ved utlån på kr. 80,00 og derunder mot håndfått pant eller ved kjøp av rørlig gods mot gjenløsningsrett, såfremt kjøpesummen ikke overstiger den anførte grense, kr. 100,00 årlig.
2. Rute- og drosjebiler, som overensstemmer med reglement for innfordring av skatter og avgifter, avsnitt III § 5, anvises bestemt plass på offentlig gate eller plass, kr. 50,00 årlig.
3. Vognmenn som anvises bestemt plass på offentlig gate eller anlegg kr. 5,00 årlig pr. hest.

27 janr. 4. Motorvogner bestemt for varebefordring, som anvises bestemt plass på offentlig gate, torv eller plass, kr. 20,00 årlig pr. vogn.

§ 54. Den bevilling som de i foregående paragraf nevnte næringsdrivende skal erhverve av politiet eller formannskapet, gis bare for det enkelte kalenderår og kan ikke overdras andre.

Misbrukes bevillingen, kan den straks tilbakekalles. Det samme gjelder når avgiften ikke betales i rett tid.

§ 55. Den som vil drive erhvervsmessig befordring av personer og gods med motorvogn som har stasjon i byen, må ha kjøretillatelse av politiet, selv om kjøringen ikke kommer inn under lov om politivesenet av 26 mai 1866 med tilleggslover.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjerantall, avgift til kommunekassen, kontroll m. v. kan efter forslag av politimesteren fastsettes av formannskapet med vedkommende regjeringsdepartements godkjennelse.

Rutebileierforretning eller rutebileier som får tillatelse til å ha stoppested, avgangs- eller endestasjon på offentlig gate eller plass i Tromsø betaler til bykassen sådan holdeplassavgift som til enhver tid er bestemt av Tromsø formannskap. Formannskapet bestemmer hvor der skal være holdeplass samt de nærmere regler for benyttelse derav.

§ 56. Den årlige avgift betales forskuddsvis i to terminer, den ene halvdel når bevillingen gis, og den annen innen den 20de påfølgende september eller mai måned.

Avgiften betales til kemneren.

Ved utferdigelsen av første gangs bevilling betales avgiften på politikamret, som ved utgangen av hver måned skal sende de inkasserte beløp til kemneren.

IX. Slutningsbestemmelser.

§ 57. Undlater noen å utføre hvad der efter disse vedtekter påhviler ham kan politiet foranstalte dette utført eller ordne det som er nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe.

Likeledes kan politiet treffe foranstaltninger til å hindre eller stanse ennå ikke fullførte handlinger som er forbudt ifølge vedtektene, eller til å rydde av veien ulemper som kommer av brudd på disse vedtekter.

Omkostningene hermed utredes av den skyldige.

§ 58. Forseelser mot disse vedtekter og mot de i henhold til vedtektene gitte påbud straffes overensstemmende med

straffelovens § 339,2, forsåvidt de ikke rammes av strengere 27 janr.
straffebud.

§ 59. Disse vedtekter trer i kraft 2 måneder efter at de har opnådd stadfestelse. Fra samme tid opheves de hittil gjeldende politivedtekter for Tromsø samt enhver annen av bystyret fattet beslutning som måtte stå i strid hermed.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

27 janr.

Regler for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet 10 juli 1934.)

Disse reglers § 7, 1 ledd, skal herefter lyde så:

«Smør fra meierier og foreninger skal leveres i ny emballasje. Leveres smøret i 24 kg standardkasser istedenfor i bokedunker reduseres prisen med 2 øre pr. kg. Landbruksdepartementet kan dog i særskilte tilfeller gi samtykke til at brukt emballasje eller annen emballasje enn nevnt ovenfor kan benyttes.»

Telegram fra Fiskeridirektøren.

27 janr.

Fiskeridirektøren har under 27 dennes utferdiget følgende bestemmelse vedrørende ferskfiskeeksporten til Storbritannia:

Av pigghå tillates utført til Storbritannia i februar måned 1937 inntil 300 tonn hvorav 90 tonn tillates utført over Kritiansunds tollsted, 90 tonn over Alesunds tollsted og 90 tonn over Måløy tollsted. Resterende 30 tonn disponeres av Fiskeridirektøren. Første skibning kan foregå med Englandsbåten som avgår fra Bergen 30 januar.

Skriv frå Socialdepartementet.

28 janr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Klepp heradstyre, Rogaland fylke, i møte 21 desember 1936 om brigde i § 1 i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 22 februar 1937.

Etter brigdet lyder § 1 i vedtekta so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal med nedannemnde undantak på kvardagar frå og med 1 mai til og med 31 september vera stengde frå kl. 19 til kl. 7,30 og på kvardagar i resten av året frå kl. 18,30 til kl. 7,30.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

28 janr.

Innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig lastebilkjøring innen Skoger herred, Vestfold fylke.

28 janr. I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 21 II, første ledd, kfr. lov av 6 juni 1930, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

På de offentlige veier innen Skoger herred må erhvervsmessig godsbefordring med motorvogn uten rute ikke drives av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser, bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster, avgift til kontroll m. v., kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning, forsåvidt angår de strekninger hvor det er gitt tillatelse til drift av bilruter som medtar gods.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er kjøring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet. Undtatt er videre veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

28 janr. **Telegram** fra Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren har under 28 dennes utferdignet følgende bestemmelse vedrørende ferskfiskeeksporten til Storbritannia:

Fra fredag 29 januar 1937 og inntil videre er det forbudt å utføre kontingentert fisk til Storbritannia i transitt over andre land. All fisk undergitt de britiske kvotebestemmelser tillates kun utført med båter som fra norsk havn avgår direkte til Storbritannia.

29 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. At der med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 18 august 1914 nr. 1 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes som gjeldende inntil videre:

- a. At det skal være forbudt å utføre fra riket avfall av smijern, støpejern og stål.
- b. At Handelsdepartementet bemyndiges til å dispensere fra bestemmelsen under punkt a.
- c. At Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette nærmere betingelser for meddelelse av dispensasjoner fra det under punkt a nevnte forbud, derunder fastsettelse av et mindre gebyr for utferdigelse av eksportlisenser.
- d. Overtredelse av det under punkt a nevnte forbud er belagt med straff.

II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

29 janr. **Kongelig resolusjon**.

Departementet for de offentlige arbeider bemyndiges til å treffe avgjørelse angående bygningskommunestyrrers og brandrepresentantskapers vedtak som i henhold til §§ 46 og 47 i lov om kommunestyret

på landet av 30 september 1921 er tillagt Kongen, jfr. §§ 2 29 janr. og 4 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 og § 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, dog således at avgjørelse om forkastelse av vedtak fremdeles treffes av Kongen.

Videre bestemmes at myndigheten til i medhold av §§ 1 og 36 i lov om kommuners gjeldsforhold av 30 juni 1933 å godkjenne bygningskommunestyrers og brandrepresentantskapers vedtak om pantsettelse overføres fra Justisdepartementet til Arbeidsdepartementet.

Kongelig resolusjon.

29 janr.

I Telegrafverket anerkjennes «Telegrafverkets betjent- og formannsforening i Trondheim» etter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

29 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Salangen herredstyre, Troms fylke, i møter 9 mai, 1 september og 21 november 1936 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig vei, hvorved menes enhver vei, plass, kai, eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens nærhet, må ikke foretas nogen handling hvorved ferdselen hemmes, ordenen forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei, oppløp, sammenstimling av folk, dans, kortspill, nytelse av berusende drikke, skytning, stein- eller sneballkasting, hujing, skriking eller annen larvende eller forstyrrende optreden ikke finne sted. Likeså er sang og musikk forbudt på offentlig vei etter kl. 22 uten politiets tillatelse.

Når flere mennesker er samlet på offentlig vei, så som i anledning folke- eller demonstrasjonstog eller lignende, er de forpliktet til å rette sig efter de anordninger politiet måtte gi med hensyn til oprettholdelse av orden og til betryggelse av publikum.

§ 2. Kjelkeaking, aking med sparkstøtting, skiløping, skøiteløp, lek eller lignende på offentlig vei kan lensmannen forby når han finner det påkrevd.

29 janr. Det er forbudt å henge sig på bil, vogn eller annet kjøretøi.

§ 3. Ingen må på eller ved offentlig vei eller utover samme avfyre skyte våben, avbrenne fyrverkerisaker eller andre eksploderende stoffer.

Ved mineringsarbeide på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Et hvert sådant arbeide som utføres av private, må på forhånd anmeldes til lensmannen.

§ 4. Det er forbudt å rive ned, skade eller tilsmusse plakater som lovlig er opslått på eller ved offentlig vei.

§ 5. Papir eller annet avfall må ikke kastes på eller ved offentlig vei. Likeså er det forbudt på sådant sted å kaste glass, stein, spiker eller lignende.

Søppeldynger, kloakkmunninger eller andre avløp hvor urenslighet opstår, må ikke plasseres således at de støter mot offentlig vei eller veigroft.

§ 6. På enhver offentlig og kommunal bygning og for øvrig på enhver bygning som ligger ved offentlig vei eller beferdet sted, skal der anbringes forsvarlige steinfangere.

§ 7. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende eller tilhørende gjenstander, så som trær, stakitter, gjerder, rekkverker, stabbesteiner eller lignende.

Det samme gjelder offentlige lokaler og til offentlig vei støtende hus, plankeverk, port eller lignende.

Uvedkommende må ikke slukke eller tende de på offentlig vei anbragte lykter.

§ 8. På kirkegårder må ingen lek, støy eller annen upassende opførsel finne sted.

Ingen må ta bort blomster eller andre vekster, eller på annen måte ødelegge eller tilsmusse gravsteder.

§ 9. Sinte hunder eller hunder som viser tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø eller fare mot dem, kan lensmannen kreve skal holdes i bånd eller borte fra offentlig vei eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

I løpetiden skal tisper av sin eier eller besidder holdes i bånd eller innestengt.

Ukjente hunder eller hunder som påtreffes løpende omkring uten ledsager, kan innfanges av politiet og selges eller skytes 8 dager etter at eieren forgjeves er varslet ved kunnngjørelse i offentlig avis.

Sinte okser eller andre sinte husdyr må ingen la gå løs på eller ved offentlig vei eller på havnegang like ved veien med mindre innhegningen er fullstendig sikker og trygg.

Likeså er det forbudt å tjøre husdyr slik at de når inn på 29 janr. veiens område.

§ 10. Sammenkomster med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art, må ikke holdes uten tillatelse av lensmannen, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller lignende sammenslutning.

Tillatelsen skal være knyttet til en eller flere bestemte ansvarlige personer og kan når som helst tilbakekalles. Lensmannen kan på forhånd kreve at lokalet og ordensvernet skal være godkjent og pålegge den som får tillatelsen å foreta alt som finnes nødvendig til oprettholdelse av orden og sikkerhet uten utgift for det offentlige og kommunen.

Lensmannen har rett til å være til stede og kan avbryte sammenkomsten, som alltid senest skal være slutt kl. 2.

§ 11. Adgang til å gi offentlige forestillinger og forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 er avhengig av lensmannens tillatelse. Likeså må enhver der som næring vil holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende ha lensmannens tillatelse.

For sådan tillatelse som nevnt skal der til herredskassen betales en avgift av fra kr. 5,00 til kr. 50,00 for hver forestilling eller forevisning efter lensmannens nærmere bestemmelse. Avgiften blir å innbetale forskuddsvis til lensmannen.

Undtatt herfra er kirkekonserter samt forevisninger og forestillinger med veldedig formål. Likeså sangkonserter og konserter av kunstnerisk art.

Politiet har gratis adgang til alle slags sammenkomster som det har gitt tillatelse til og skal av arrangørene anvises passende plasser.

§ 12. Salg av tobakk i enhver form er forbudt til barn under 15 år, enten de forlanger den til sig selv eller andre, med mindre de har skriftlig bemyndigelse for hver gang fra foreldre eller foresatte med opgave over hvor meget og hvad de skal kjøpe.

Det er likeså forbudt å kjøpe noen slags tobakk til bruk for barn eller efter opfordring fra barn under 15 år, eller gi sådanne tobakk under noget som helst påskudd.

De som ser barn nyte tobakk i nogen form kan ta den fra barnet og levere den til foreldre eller foresatte.

§ 13. Enhver som vil drive erhvervsmessig skyssbefordring med motorvogn fra holdeplass på offentlig vei innen herredet, må ha politimesterens tillatelse hertil.

29 janr. Holdeplass anvises av lensmannen.

De nærmere regler for drosjekjøring fastsettes av politimesteren.

Herredstyret kan bestemme at det herfor settes en avgift til herredskassen fra kr. 5,00 til kr. 10,00 pr. år.

§ 14. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2.

§ 15. Politivedtekten trer i kraft 4 uker efter at den er stadfestet av departementet. Fra samme tid opheves den tidligere politivedtekt for Salangen, stadfestet ved kongelig resolusjon av 29 mars 1902 og 21 juli 1921, samt vedtekter om salg av tobakk til barn, fastsatt ved kongelig resolusjon av 15 juni 1901.

29 janr. Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Vefsn herredstyre, Nordland fylke, i møte 14 desember 1936 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 22 februar d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med nedenfor nevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18,30 til kl. 8,30. Lørdager i månedene juni, juli og august lukkes kl. 18. 1 og 17 mai holdes helt lukket.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

- B. På søn- og helligdager holdes disse utsalgssteder helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder som forhandler tobakk og tobakksartikler, spillkort, spaserstokker, frembringelser av have og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær, ville blomster, sjokolade, marsipan, konfekt, sukkertøi, iskrem, fiken, fikenkaker, dadler, konfektrosiner, nøtter av alle slags, mineralvann og alkoholfritt øl kan holdes åpne på hverdager fra kl. 8,30 til kl. 21.

- B. På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 17 til kl. 21, dog således at der nyttårsdag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes helt lukket.

- C. Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

§ 3.

29 janr.

- A. Utsalgssteder som forhandler egg, melk og fløte, natursmør og ost, baker- og konditorvarer og tillaget mat, kan holdes åpne på hverdager fra kl. 7 til kl. 19.
- B. På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 7 til kl. 10 og fra kl. 18 til kl. 20, dog således at der nyttårsdag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes helt lukket.
- C. 1 mai og 17 mai holdes åpent fra kl. 7 til kl. 10 og fra kl. 18 til kl. 20.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

§ 4. De siste 8 hverdager før julaften kan alle utsalgssteder holdes åpne 1 time lenger enn ordinært.

§ 5. Utsalgssteder hvor der selges varer for hvilke der foran er fastsatt forskjellige lukningstider må rette sig efter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse.

Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når to dager for hvilke der er fastsatt forskjellige lukningstider, faller på hverandre.

§ 6. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 7. Utsalgssteder for aviser, tidsskrifter, magasiner, skrivesaker, frimerker, karter, reisehåndbøker, billetter, malerier og kunstgjenstander, samt apotek og bensinstasjoner omfattes ikke av denne vedtekts bestemmelser.

§ 8. Overtredelser av foranstående bestemmelser straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

29 janr.

Med hjemmel i § 22 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst og kongelig resolusjon av 25 september 1931 meddeles herved tillatelse til at det på snaufjellet innen Grane herred, Nordland fylke, kan anvendes gift til fangst av rovdyr.

Giftåte må ikke legges ut før 1 november og må innsamles og tilintetgjøres innen utgangen av april måned hvert år.

Denne tillatelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av april måned 1939.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

29 janr.

I henhold til § 13 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 1 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, bestemmer departementet at lensmannen i Tunes og Rolvsøy, Østfold fylke, inntil videre skal være med-

29 janr. lem av bygningsrådet og brandstyret for Hafslundsøy brand- og bygningskommune i stedet for politimesteren.

29 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 1 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, bestemmer departementet at lensmannen i Inderøy, Nord-Trøndelag fylke, inntil videre skal være medlem av brandstyret for Strømmen brandkommune i stedet for politimesteren.

30 janr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Setskog herredstyre, Akershus fylke, i møte 14 ds. om forandring av § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningsstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 22 februar d. å. fra hvilken dag den eldre vektekts § 1 opphører å gjelde. Etter forandringen lyder paragrafen så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8.

I tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan der på hverdager holdes åpent til kl. 19,30.

I tiden fra og med 28 til og med 30 desember skal der på hverdager holdes lukket fra kl. 16 til kl. 9.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften, når disse faller på hverdager, stenges kl. 16.

B. På søn- og helligdager, St. Hansdag, 3 juledag, 1 og 17 mai holdes alltid helt lukket.

1 febr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Sandeid herredstyre, Rogaland fylke, i møte 14 ds. om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 22 februar d. å.

Vedtekten lyder så:
§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8 i tiden fra og med 1 september til og med 30 april og

fra kl. 20 til kl. 8 i tiden fra og med 1 mai til og med 1 febr. 31 august.

På lørdager lukkes kl. 18 hele året.

17 mai lukkes kl. 12.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 16.

B. På søn- og helligdager holdes alltid helt lukket.

§ 2. Når to dager for hvilke der foran er fastsatt forskjellig lukningstid faller på hverandre, gjelder den strenge lukningsbestemmelse.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere de kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Socialdepartementet.

1 febr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Hattfjelladal heradstyre, Nordland fylke, i møte 29 desember f. å. um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare å rekna frå og med 22 februar d. å. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal på kvardagar vera stengde frå kl. 18 til kl. 8.

Jolaften, påskeaften, pinseaften og nyårsaften vert stengt kl. 17.

§ 2. På sun- og helgedagar skal haldast heilt stengt.

§ 3. I stengjingstida må kunder ikkje latast inn. Det er likevel høve til etter stengjingstid å ekspedere kunder som er komne inn fyre stengjingstid.

§ 4. Bensinstasjonar går ikkje inn under fyresegnene i denne vedtekta.

§ 5. Brot på denne vedtekta vert straffa etter lova, jfr. straffelovas § 339, 2.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.